

Pepe Escobar, Strategic Culture: Najprv pôjdeme do Moskvy, potom vezmeme Peking

- CZ24 News | 2. srpna 2023

Pepe Escobar - Strategic Culture: Tri intervencie v Petrohrade sú zhrnutím panafrickej snahy konečne sa zbaviť vykorisťovateľského neokolonializmu.

Voľné pokračovanie [úvah](#) z druhého rusko-afrického samitu v Petrohrade.

Globálna väčšina si môže vybrať dve rôzne cesty, ako čeliť zúrivým, kognitívne disonantným straussovským neokonzervatívnym psychopatom, ktorí riadia imperiálnu zahraničnú politiku; buď ich neúnavne zosmiešňovať, alebo tvrdo pracovať na dlhej a klukatej ceste vedúcej k novej multipolárnej realite.

Realita hlboko zasiahla na samite Rusko-Afrika v Petrohrade, pričom jej ohromujúca šírka a rozsah sa odzrkadlili v [oficiálnom vyhlásení](#) a kľúčových skutočnostiach, ako napríklad, že Rusko odpísalo nie menej ako 23 miliárd dolárov afrického dlhu a prezident Putin vyzval Afriku, aby vstúpila do skupiny G20 a BR OSN ("Je čas napraviť túto historickú nespravodlivosť").

Tri vystúpenia v Petrohrade sumarizujú panafrickú snahu konečne sa zbaviť vykorisťovateľského neokolonializmu.

Prezident Eritrey Isaias Afwerki: *"Tlačia peniaze. Vôbec nič nevyrábajú, len tlačia peniaze. Toto bola jedna z ich zbraní na celom svete – peňažný systém... sankcie tu, sankcie tam... Potrebujeme novú finančnú architektúru na celom svete."*

Prezident Burkiny Faso Ibrahim Traoré, tvár obrozeného globálneho Juhu a najmladší líder na svete: *"Otrok, ktorý sa nebúri, si nezaslúži súcit. Africká únia (AÚ) musí prestať odsudzovať Afričanov, ktorí sa rozhodli bojovať proti vlastným bábkovým režimom Západu."*

Prezident Ugandy Yoweri Museveni: *"Jedným z aspektov neokolonializmu a kolonializmu bolo, že Afrika bola obmedzená len na produkciu surovín, plodín, ako je káva, a nerastných surovín (...) Tento problém je najväčším faktorom, prečo africké ekonomiky zaostávajú; nerastú, pretože všetku hodnotu si berú iní ľudia (...) Takže to, čo chcem navrhnúť Rusku a Číne, je, aby politikou odrádzali od dovozu surovín z Afriky a namiesto toho spolupracovali s Afričanmi na pridaní hodnoty zdrojov."*

V skratke: Panafrika by sa mala naplno pustiť do vytvárania vlastných značiek a výrobkov s pridanou hodnotou bez toho, aby čakala na "schválenie" zo Západu.

Juhoafrická dráma

Južná Afrika je nesmierne zložitý prípad. Pod extrémnym tlakom obvyklých podozrivých Pretória už podľahla kolektívnej hystérii Západu v súvislosti s Putinovou účasťou na nadchádzajúcom samite BRICS a uspokojila sa s fyzickou prítomnosťou ministra zahraničných vecí Lavrova a Putina prostredníctvom videokonferencie.

Potom sa prezident Cyril Ramaphosa počas osobného stretnutia s Putinom v Petrohrade rozhodol vystúpiť v mene všetkých afrických lídrov a poďakoval Rusku za ponuku obilia zadarmo, ale zdôraznil, že neprišli "prijímať dary; Afrika navrhuje vrátiť dohodu o obilí".

V preklade: nejde o obilie zadarmo ponúknuté niekoľkým africkým štátom; ide o to, že Pretória chce zarobiť na dohode, ktorá zvýhodňuje globalistických oligarchov a ich kyjevského vazala.

Teraz to porovnajte s ruským postojom. Putin sa opäť vyjadril jasne: splňte naše požiadavky a vrátime sa k dohode o obilí. Rusko zatiaľ zostáva lídrom v produkcii pšenice tak ako predtým. A pokým ceny na svetových trhoch stále rastú, Moskva sa o príjmy podelí s najchudobnejšími africkými krajinami.

Napätie vo vnútri BRICS, ako to ilustruje tento prípad, je bolestne reálne a vychádza z najslabších článkov reťaze. Pri všetkej šibalskej rétorike je faktom, že India a Brazília uprednostňujú pomalý postup BRICS+, čo šerpovia potvrdzujú mimo záznamu.

Spomedzi viac ako 40 krajín – a ich počet vzrastá –, ktoré sa túžia stať súčasťou klubu, majú Indonézia a Saudská Arábia veľmi dobré predpoklady na to, aby boli prijaté do prvej úrovne členov BRICS+, na rozdiel od Argentíny (ktorá v podstate zaplatila pôžičku MMF, aby mohla naďalej platiť pôžičky MMF).

Realita diktuje pomalý prístup. Brazília – pod extrémnym tlakom “Bidenovho klanu” – má minimalistický manévrovací priestor. A Dillí navrhuje pre budúcich členov najprv štatút “pozorovateľa”, až potom plné prijatie. Veľmi podobne ako v Šanghajskej organizácii spolupráce (SCO), ktorej nedávny samit sa Dillí rozhodlo zorganizovať online. Z veľmi jednoduchého dôvodu: India nechce sedieť za jedným stolom s Čínou.

Znepokojujúce je, že praktický, gargantuovský pracovný plán BRICS aj ŠOS spomaľuje toxická zmes vnútorných hádok a zahraničných zásahov. Strategické partnerstvo medzi Ruskom a Čínou to však muselo predvídať – a existujú aj nepredvídané opatrenia.

V podstate sa urýchlujú širšie diskusie, kým sa menší partneri dajú dokopy (alebo nie...) Jasné je, že napríklad prípadné prijatie Indonézie, Iránu a Saudskej Arábie do BRICS+ okamžite zmení vnútornú rovnováhu síl a slabé články budú musieť nevyhnutne doháňať.

EAEU na pomoc

Petrohrad tiež ukázal niečo zásadné v rámci rozvíjajúcich sa multilaterálnych organizácií: obnovený význam Eurázijskej hospodárskej únie (EAEÚ). EAEÚ sa rýchlo rozširuje za hranice strednej Ázie smerom do juhovýchodnej Ázie (dohoda o voľnom obchode s Indonéziou je na spadnutie), Afriky a, čo je rozhodujúce, do KĽDR: o tom sa podrobne hovorilo počas hviezdneho privítania ministra obrany Šojgua v Pchjongjangu.

To všetko naznačuje takýto plán: EAEU v popredí, paralelne s čínskou BRI (rozhodujúce fórum sa uskutoční v októbri v Pekingu), kým sa nevyrieši patová situácia BRICS+ a ŠOS.

Jediný člen BRICS, bez ktorého nie je možné vybudovať euroázijskú integráciu, má vážne problémy s Čínou: India (a to vrátane súperenia o vplyv v Afrike, západnej Ázii a strednej Ázii).

Zároveň existuje len jeden člen BRICS, ktorý je schopný ovplyvniť Indiu – Rusko.

To je výzva na dlhé roky. Moskva však má potenciál – a kompetencie – regulovať celý nový, vznikajúci systém medzinárodných vzťahov. Čas na realizáciu toho, čo bude v skutočnosti novým svetovým poriadkom, je teraz bezprostredne pred nami: od roku 2025 do roku 2030.

Vzťahy medzi Ruskom a Indiou sa teda pravdepodobne stanú kľúčom k úplnému odomknutiu BRICS+. K otázkam bude patriť železná cesta ruskej ropy do Indie cez Rosneft, vyriešenie afganskej

záhady (pričom Moskva bude udržiavať Peking a Naí Dillí v súčinnosti), svalnatejšia prítomnosť v rámci ŠOS, užšie bezpečnostné rokovania medzi tromi ministerstvami obrany, zapojenie čínskych a indických pozorovateľov do rusko-afrického procesu. Všetko uvedené bude riadiť sám Putin.

Ak je už teraz konkurencia medzi Čínou a Indiou veľkým problémom, mali by sme očakávať, že po roku 2030 bude ešte zložitejšia. Rusko tu teda stojí pred ďalšou dôležitou historicko-kultúrnou misiou. Tá siaha ďaleko za hranice Himalájí. Rozprestiera sa na celom oblúku čínsko-indickej súťaže.

A nezabudnite na Ocelové mačiatko

Je vždy veľmi poučné sledovať analýzy týkajúce sa BRICS od Sergeja Glazjeva, ministra pre integráciu a makroekonomiku v Ekonomickej komisii EAEU.

Glazjev v dvoch veľkých rozhovoroch [potvrdil](#), že sa diskutuje o “sankciám odolnej” digitálnej zúčtovacej jednotke BRICS založenej nielen na národných menách BRICS, ale aj na koši komodít.

Potvrdil tiež, že “pracujeme” na vytvorení internej skupiny BRICS, ktorá by navrhla a zaviedla nový systém (mimochodom, tieto diskusie v rámci EAEÚ už výrazne pokročili).

Podľa Glazjeva je možné vytvoriť platobný systém mimo systému SWIFT prostredníctvom siete štátom riadených digitálnych mien – nezamieňať s kryptomenami, za ktorými stoja súkromní špekulanti.

Glazjev tiež dôrazne obhajuje prijatie digitálneho rubľa. Tvrdí, že je to spôsob, ako sledovať transakcie v blockchaine a zabrániť neúčelovému použitiu finančných prostriedkov – ako napríklad ich presmerovaniu na špekulatívne trhy.

Odhliadnuc od všetkých obrovských výziev, optimálna cesta do budúcnosti smeruje EAEU a BRICS+ k dodržiavaniu medzinárodného práva a pomalému, ale istému budovaniu platobného systému schopného obísť obrovské imperiálne škrtiace body. Nová mena BRICS môže počkať. Dôležitý je teraz vývoj mnohých prepojení, ako sa bude budovať infraštruktúra nového systému.

A to nás opäť privádza k Severnej Kórei.

Šojguova návšteva de facto uvoľnila cestu pre KILDR, aby sa úplne prispôsobila rusko-čínskemu strategickému partnerstvu v rámci masívneho euroázijského integračného/rozvojového/všeobecného bezpečnostného procesu.

Ach, tie irónie “post-všetkého” v dejinách... Hegemón sa možno skutočne dostal do pasce, keď zničil NATO ako dôveryhodnú vojenskú silu práve v čase, keď Rusko-Čína oživila hlavného spojenca v severovýchodnej Ázii a na Ďalekom východe – spolu s jadrovou silou, balistickými raketami a hyperproduktívnym vojenským priemyselným komplexom.

Takže straussovskí neokonzervatívni psychopati chcú rozšíriť svoju nevíťaznú večnú vojnu na besné hyeny Poľsko a pobaltské čivavy? To akože “najprv pôjdeme na Moskvu, potom vezmeme Peking”? Budte našimi hosťami. Ale najprv nezabudnite zavolať pevnosti globálneho Juhu – KILDR. Ocelové mačiatko Kim Jo-džong, mladšia sestra Kim Čong-una, bude mať radosť.

AUTOR: Pepe Escobar

[ZDROJ](#)

Překlad: KSB Správy